

SXEDIO.348

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ: Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΕΘΕΤΕ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ ΟΠΛΙΣΜΟ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Η ΕΟΚΑ διεξήγαγε τον αγώνα της εναντίον των Αγγλων με τα λιγότερα δυνατά μέσα σε σημείο που όταν τέλειωσε ο αγώνας ακόμα και οι ίδιοι οι Αγγλοι έμειναν έκθαμβοι από τον περιορισμένο οπλισμό που διέθετε.

Κυνηγετικά όπλα, πιστόλια, μερικά αυτόματα Μαρσίπ, Τόμσον και Στεν, πολλά από τα οποία ήσαν επιτοπίου κατασκευής, κοντόκαννα κυνηγετικά, μερικές Καραμπίδες και στρατιωτικά τυφέκια ήταν ο οπλισμός που μαζί με την απόφαση για αγώνα ήταν όλα όσα διέθετε η οργάνωση

Μερικά από τα πρώτα όπλα της ΕΟΚΑ έφερε στην Κύπρο μυστικά ένα πλοίο, με τη φροντίδα του Ανδρέα Αζίνα λίγο πριν από το Πάσχα του **1954** σύμφωνα με μαρτυρία του Ανδρέα Αζίνα (αφήγηση στον Χρ. Καλλιγά το Νιόβρη του **1964**) και περιλάμβαναν **48** κιβώτια από τυφέκια, χειροβομβίδες, φυσίγγια, αυτόματα τύπου "Μαρσίπ" και " Τόμσον", μερικά "Μπρεν" κι ένα βαρύ πολυβόλο ιταλικής προέλευσης τύπου "Μπερέττα".

Αλλά πάλι όπλα εξασφάλιζαν οι Κύπριοι κλέβοντας τα από τους Αγγλους στρατιώτες είτε στις ενέδρες, σαν αναγκάζονταν να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους.

Από τις βόμβες ελάχιστες ήσαν εισαγόμενες. Οι υπόλοιπες ήσαν επιτοπίου κατασκευής τύπου υδροσωλήνος, αλλά ήσαν αρκετές για να κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Οι βόμβες αυτές δεν ήσαν τίποτε από ένα κομμάτι σωλήνα μεταφοράς νερού (ύδατος, γι' αυτό και υδροσωλήνος) που γεμιζόταν με εκρηκτική ύλη και προκαλείτο έκρηξη της με τη βοήθεια πυροκροτητή και με σύρμα κυρίως από μακρυά: Ο Κύπριος αγωνιστής της ΕΟΚΑ δεν είχε τίποτε να κάνει παρά να συνδέσει τη βόμβα με δυο σύρματα και από μακρυά να ενώσει τις άκρες των δυο συρμάτων με τους πόλους μιας μεγάλης

μπαταρίας, για να επιτύχει τη δημιουργία κυκλώματος και την έκρηξη της βόμβας υδροσωλήνος.

Οι βόμβες αυτές κατασκευάζονταν σε διάφορα εργαστήρια της ΕΟΚΑ.

Ένας από τους κατασκευαστές ήταν ο Στυλιανός Λέννας ο οποίος επέδειξε πλούσια δράση κι έπεσε στην περιοχή Πελεντριού- Ποταμίτισσας και υπέκυψε στο μοιραίο στο Νοσοκομείο Ακρωτηρίου στις **28 Μαρτίου 1957**.

Οι ωρολογιακές βόμβες ήταν επίσης πρωτόγονες. Για την κατασκευή τους χρησιμοποιείτο, όπως αφηγήθηκε ο Κυριάκος Πατατάκος, ένας από τους κατασκευαστές τους, Κάλι και Ζάχαρη και Ασίτ, για μολυβδοκόνδυο.

Η εκρηκτική ύλη τοποθετείτο μέσα στον ειδικό χώρο και κλειόταν με πλαστικά φύλλα. Είχε χρονομετρηθεί ότι ένα πλαστικό φύλο στο πάμα του σωλήνα χρειαζόταν ένα λεπτό για να καταστραφεί από το Ασίτ και να προκληθεί η έκρηξη. Ετσι ανάλογα με τον αριθμό των πλαστικών φύλλων που χρησιμοποιούνταν θα μπορούσε να καθορισθεί και ο χρόνος της έκρηξης της βόμβας.

Ένα άλλο "όπλο" της ΕΟΚΑ, Κυπριακής έμπνευσης και κατασκευής και το οποίο προκαλούσε περισσότερο αναστάτωση παρά θύματα μεταξύ των βρετανών, ήταν ένα κομμάτι σωλήνας που πυροδοτείτο από μακρυνά με σύρμα.

Το "όπλο" που έμοιαζε με κυνηγετικό όπλο αποτελείτο από ένα μακρύ σωλήνα, ο οποίος γεμιζόταν κατά το ένα τρίτο με πυρίτιδα και το άλλο τρίτο με μικρά κομμάτια από σίδηρο.

Ο σωλήνας τοποθετείτο ψηλά σε δένδρα στην άκρη του δρόμου και πυροδοτείτο από μακρυνά εκσφενδονίζοντας τα κομμάτια του σιδήρου εναντίον των διερχομένων κυρίως αυτοκινήτων.

Ωστόσο τα μέλη της ΕΟΚΑ ήταν πολύ δύσκολο να επιτύχουν στόχο με το όπλο αυτό, εκτός τυχαία, γιατί αυτός που το πυροδοτούσε βρισκόταν πολύ μακρυνά και έτσι σταδιακά εγκαταλείφθηκε.

Η ΕΟΚΑ είχε τεράστιο πρόβλημα έλλειψης οπλισμού, κυρίως κατά την έναρξη του Αγώνα. Για παράδειγμα τα μέλη του Εκτελεστικού της ΕΟΚΑ για τη κάθε ενεργεια τους θα έπρεπε να παραλάβουν τα πιστόλια συνήθως με τα οποία δρούσαν, από συγκεκριμένο σημείο και μετά την εκτέλεση έπρεπε να τα επιστρέψουν στην κρύπτη τους, γιατί θα τα έπαιρνε κάποιος άλλος για να δράσει ανάλογα.